

ԵՐԵՎԱՆԻ ԵՐԿՐՈՒԵՐՈՐԴ ՏԱՐԻ

ՄՇԱԿ

ՀԻՄՆԱԳԻՐ ԳՐԻԳՈՐ ԱՐԾՐՈՒՆԻ

Տարեկան գինը 10 ռուբլի. կէս տարվանը 6 ռուբ.
Առանձին համարները 5 կոպէկով.

Թիֆլիսում գրվում են խմբագրատան մէջ.

Մեր հասցէն. Тифлисъ, Редакция „Мшакъ“.
կամ Tiflis, Rédaction „Mschak“.
Տ է Լ է Ֆ օ Ն № 253.

Սմբագրութիւնը բաց է առաւօտեան 10—2 ժամ
(բացի կիրակի և տօն օրերէն).

Ցայտարարութիւն ընդունվում է ամէն լիզուով.

Ցայտարարութիւնների համար վճարում են
իւրաքանչիւր տողատեղին 10 կոպէկ.
Տ է Լ է Ֆ օ Ն № 253.

ԲՈՎԱՆԴԱՅՈՒԹԻՒՆ

Քաղաքական աշխարհում.—Ներքին Տե-
սնութիւն. Նամակ Ներքին-Ազգութիւն. Նամակ
Դրութիւն. Ներքին լուրեր.—ԱՐՏԱՔԻՆ Տե-
սնութիւն. Պատերազմի շուրջը. Նամակ Պարս-
կաստանից. Հեռագրեր. ՅԱՅՏԱՐԱՐՈՒ-
թիւններ.—ԲԱՆԱՄԻՐԱԿԱՆ. Երապոստ:

ԲԱՆԱՄԻՐԱԿԱՆ ԱՆՆԱՐԱՆՈՒՄ

Շնորհիւ այն բանին, որ պատերազմա-
կան բեմի վրա տեղի չունեն նոր լուրջ
գործողութիւններ, քաղաքական աշխարհի
ուշագործութիւնը գրաված է մի շարք ե-
ղելութիւններով, որոնք նոյնպէս ունեն
առանձին նշանակութիւն: Այդ եղելու-
թիւններից յիշենք գերմանական կայսր-
Վիլհելմի ճանապարհորդութիւնը Միջեր-
կրական ծովում, Բալկանեան թերակղզու-
գործերը, Չինաստանի կրկնակի յայտա-
բարութիւնները իր չեղորոթեան մասին,
Ֆրանսիական կառավարութեան արած
քայլերը ուժեղացնելու իր արեւելեան նա-
ւատորմը և Եւրոպայի ծրագիրները իր
ֆինանսական գործիքներ ապահովելու
պատերազմի ընթացքում:

Գերմանական կայսրը արդէն տեսակ-
ցութիւն ունեցաւ սպանիական երկտա-
սարդ թագաւորի հետ երկու անգամ նախ
ընդունելով նրան իր նաւի վրա և ապա
այցելելով նրան սպանիական նաւի վրա:
Պայմանաւորված էին նախօրոք, որ տե-
սակցութիւնը կը կրէ մասնաւոր բնաւո-
րութիւն, ուստի տեսակցութեան ժամա-
նակ ներկայ չէին սպանիական մինիստր-
նախագահը և արտաքին գործերի մի-
նիստը: Մի քանի օրից յետոյ, այն է
մարտի 13-ին, Վիլհելմը տեսակցութիւն
կունենայ իտալական թագաւորի հետ:

ԲԱՆԱՄԻՐԱԿԱՆ

ԵՄՊՈՆԻԱ

Նրա նորագոյն արտաքին քաղաքականութիւնը

Ինչպէս արդէն մենք մեր նախընթաց յո-
դաւանքից մէկում՝ օգտվելով Море-матъ-ի
Ист. XIX стол. գրքից, ակնարկել ենք, Եւրո-
պական դեռ 1882 թւին ուղում էր ընդունել
զուտ եւրոպական օրէնսդրութիւնը՝ քաղաքա-
ցիական, բրէական, ժառանգութեան, առևտրի
և զինւորական բոլոր կողմաներով և դրա
հետ միասին՝ իր երկրում բնակվող բոլոր եւ-
րոպացիներին ցանկանում էր ենթարկել տե-
ղական դատարաններին՝ տալով նրանց ազատ
բնակութեան և անշարժ կալուածներ ձեռք բե-
րելու իրաւունք: Բայց որպէս զի վստահու-
թիւն ներշնչէր քաղաքակիրթ մարդկութեանը՝
նա ուղում էր հրաւիրել բանիմաց եւրոպացի-
ների իր օրէնսդրական գործին մասնակցելու:
1890-ին առաջին անգամ հրաւիրված աղգային
Ժողովը մերժեց նրանց տալ անշարժ կայքեր
ձեռք բերելու իրաւունք, բայց քուէարկելով
ընդունեց մի ուրիշ օրէնսդրութիւն, որը կազմ-
ված էր գաւառապէս ֆրանսիացի իրաւագէտ
Բուասսոնադի ջանքերով: Այժմ գործող եւ-
րոպական քաղաքացիական օրէնսդրութիւնը
(code civil կամ c. juris civilis) անհամաձայն
աւելի նման է գերմանականին քան նապոլեո-
նեան կողմէն:

Ներքին օրէնսդրութիւնը վերջնականապէս
եւրոպական ձև ստացաւ 1899-ի յուլիս 17-ին,
իսկ 1898-ի յուլիս 1-ին ընդունվեց քաղաքա-
ցիական կողմից վերջին ընթերցումը:

Եւրոպական պետութիւնները կամաց-կամաց
համոզվեցին, որ իրանց հպատակները այդ մօն-
գօրական կայսրութեան մէջ կարող են ունենալ
բոլորովին նոյն կարգերն ու օրէնքները՝ ինչ
որ հին եւրոպայում, սկսեցին մէկը միւսի ե-
տեքից՝ հրաժարվել իրանց հպատակներին հիւ-
պատառական գաղափարներով դատելու իրա-
ւունքից: Առաջինը Գերմանիան եղաւ, որ

Թէև այդ ճանապարհորդութեան չէ տըր-
ված քաղաքական բնաւորութիւն, բայց
անկասկած գերմանական կայսրը առիթը
բաց չի թողնի առաջ տանելու իր նպա-
տակները, որոշ արտօնութիւններ շահե-
լու Գերմանիայի համար և ապահովու-
թիւններ ձեռք բերելու ապագայի համար,
եթէ տեղի ունենան անսպասելի բար-
գործիւններ: Ինքը Գերմանիան մշտական
պատրաստութիւնների մէջ է: Եւ Բեր-
լինում իբրև հաստատ լուր հաղոր-
դում են, որ գերմանական կառավարու-
թիւնը պէտք է ներկայացնէ ընդհատա-
գին առաջարկ բանալու կրեդիտ գերմա-
նական նաւատորմը ուժեղացնելու համար:

Անհամեմծ վստահը սպասվում է Չինաս-
տանից, որտեղ կարող են սկսվել յուզ-
մունքներ եւրոպացիների դէմ և այդպի-
սով առիթ տալ պետութիւններին միջա-
մատութեան: Պէտք է խոստովանել, որ
Չինաստանին մինչև այժմ աշղոյշել է
խիստ չեղորոթիւն պահպանել և չինա-
կան կառավարութիւնը նորերս տուեց
նոր հաւաստիացումներ, որ նա ամենա-
վճռական կերպով հետևում է չը խախ-
տելու իր չեղորոթիւնը: Սակայն պե-
տութիւնները աշխատում են բաւակա-
նաչափ ոյժ ունենալ Հեռաւոր Արեւել-
քում, որպէս զի հարկաւոր եղած ժամա-
նակ կարողանան պաշտպանել իրանց շա-
հերը: Ֆրանսիական պարլամենտում Պե-
տան յայտնեց, որ Ֆրանսիան ուղարկել
է և ուղարկում է զինւորական նաւեր
Արեւելք և նա այնտեղ կունենայ երեք
գրահակիր, չորս կրէսներ, վեց ակնա-
նաւ, երկու ջրասույզ նաւակ անհրաժեշտ
ռազմամթերքներով:

Եւրոպայի համար, որ արդէն պատե-
րազմի մէջ է և ամեն օր ստիպված է

հրաժարվեց իր այդ իրաւունքից, ձեռք բերե-
լով առևտրական որոշ առաւելութիւններ Եւ-
րոպայում: Նրա օրինակին շուտով հետևեցին
Անգլիան ու Ֆրանսիան: Եւրոպայի դեռ 1896-ին
գաղապիրներ կընքեց Գերմանիայի, Շվեյցա-
րիայի, Չինաստանի հետ, 1897-ին էլ Ֆրան-
սիայի և Ինդիայի հետ:

Արտաքին քաղաքականութեան մի ուրիշ
մասում նա ունեցաւ մի խոշոր ընդհարում
Միացեալ-Նահանգների հետ: Քիչ էր մնացել,
որ պատերազմ ծագէր այդ երկու պետութիւն-
ների միջև:

Միացեալ-Նահանգները Հաւայեան կղզու վրա
եղած մօտ 25,000 եւրոպացի գաղթականնե-
րին ենթարկեցին ոչ թէ սպիտակ ցեղի համար
զոյաութիւն ունեցող օրէնքներին, այլ մի ուրիշ
կողմից, որ ստեղծվել էր յատկապէս զեղին
ցեղի անգամներին համար՝ ապինքն չինացիներ-
ի և եւրոպացիների համար:

Եւրոպայի ցնցվեց, չէլեւարականացաւ: Չի-
նաստանի դէմ գործած յաղթանակները նրան
դարձրել էին անձնալուստ, անբերկւր: Ազգա-
յին ժողովում պրօպոնիտները պահանջեցին
պատերազմ յայտնել այդ «բարբարոս» ու «ա-
նամօթ» եւրոպացիներին, որ յանդգնում էին չը
ճանաչել Եւրոպայի քաղաքակրթութիւնը և
նրա մարդկային իրաւունքները: Նրանք պա-
նաշում էին պատերազմ հրատարակել և Հա-
ւայեան կղզիները միացնել Եւրոպայի հետ:
Մամուլն սկսեց գրգռել, հասարակութիւնը
կատաղեց, սպասվում էր լուրջ ընդհարում,
բայց Միացեալ-Նահանգները զիջում արին և
հիւստիսթոն Եւրոպացի գաղթականներին վար-
ձատրելու համար տուին 375,000 ֆրանկ տու-
գանք 1897 թւին:

Եւրոպայի բոլոր հոգսերի, նրա իղձերի ու
ձգտումների առարկան միշտ եղել է չինական
հարցը: Նա իր արտաքին ու ներքին քաղա-
քականութիւնը միշտ այնպէս է շարժել, որ
հնարաւոր չափով յարմարեցնէ նրան չինական
հարցին: Իսկ այդ հարցն էութիւնը, ինչպէս
մենք արդէն տեսանք, հետեւեալն է. որքան
կարելի է հեռու պահել եւրոպացիներին Չի-

միլիոնների ծախսեր անել, մեծ մտատան-
ջութիւն են պատճառում դրամի վերա-
բերեալ հոգսերը: Մինչև ներկայ 1904
թւի վերջը, ինչպէս հաղորդում են առ-
սական և առևտրական հեռագրական գոր-
ծակալութիւնները, Եւրոպայի այժմ է ու-
նենայ 536 միլիոն իեն ծախք (ինքն մի-
լիոնը 1000 շախմատ է): Ո՞ր-
տեղից հայթայթել այդ խոշոր գու-
մարը: Տարեկան նախաճաշում սահ-
մանված էր պատերազմական ծախ-
քերի համար 65 միլիոն, այժմ պատե-
րազմի պատճառով պետական ծախքի միւս
յօղուածներից տնտեսված է 58 միլիոն,
դիտաւորութիւն կայ բաց թողնել 150
միլիոնի բանկային արժեթղթեր, անել
150 միլիոնի ներքին փոխառութիւն, ա-
ւելացնել հարկեր մօտ 68 միլիոն և յոյս
է դրով՝ նաև ուրիշ կողմից կուտարբերի
վրա: Եւրոպայի առ այժմ խուսափում է
արտաքին փոխառութիւնից, բայց կարող կը
լինի՝ արեւօք ապահովել իր ծախքերը ներ-
քին միջոցներով, եթէ մանաւանդ պատե-
րազմը շատ երկար շարունակվի, այդ ա-
պագան կը ցոյց տայ: Իսկ պատերազ-
մում աշղոյշութիւն ունենալու պայմաննե-
րից մէկն է ծախքերի վերաբերութեամբ
դժուարութիւններ չը կրել:

ՆԵՐՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ

ՆԱՄԱԿ ՆԵՐՔԻՆ-ՆԱՌՈՒՆԻՍԻՑ

Մարտի 1-ին
Ձմեռը այստեղ անցաւ խիստ ցուրտ, մի և
նոյն ժամանակ ձիւնառատ. տեղ-տեղ ձիւնի
կապած շերտը հասնում էր մօտ 1/2
արշինի: Փետրվարի 17—18-ից սկսած եղանա-
կը զարնաւային է. մօտակայ լեռների վրա

նաստանից—չը թողնել նրանց լուրջ ձեռնա-
րկութիւններ ու գրաւումներ անելու այդ ըն-
դարձակ երկրում, այլ Հեռաւոր Արեւելքը պա-
հել լոկ մօնագրական ցեղերի—եւրոպա-չինա-
կան ազգի համար:

Երբ Եւրոպայի յաղթեց Չինաստանին և
ուղում էր իր այդ յաղթութիւնից «առիւծի
բաժին» ձեռք բերել, Ռուսաստանը, Ֆրան-
սիան և Գերմանիան միջամտեցին և թոյլ չը
տուին, որ Եւրոպայի իր ուզածի պէս գրաւե-
լիս—Տոնգա: Դեռ բաւական չէր, որ նրան
խանդարեցին չինական մայր ցամաքի վրա
տեղի գրաւել, այլ և Գերմանիան զօնրիջօ-
տակաւ, զուտ թաղաքական ձեռքով գրաւեց
Կեաօ-Չեուն իր շրջակայքով՝ ամբողջ Բաւա-
րիայի մեծութեան մի երկիր:

Եւրոպայի այդ տեսնելով, մօտեցաւ Անգ-
լիային, որն ամեն կերպ ուղում էր այդ աճող
մեծութեանը գրաւել իրան և նրա միջոցով
արգելել հանդիսանալ առևտրական առաջխաղաց-
մանը Հեռաւոր Արեւելքում: Բայց երբ Կեաօ-
Չեուն ու առանցիկ Պօրտ-Արտուրը գրաւե-
լուց յետոյ Անգլիան էլ եկաւ ու թաթը դրեց
Վէյ-Նայ-Վէյի վրա, որտեղից եւրոպացիները
նոր էին դուրս եկել եւրոպական միացեալ
պահանջով՝ այն ժամանակ Եւրոպայի նաւերը
բաց արեց և հասկացաւ Անգլիայի, այդ նենգ
Ալբիոնի նենգ քաղաքականութիւնը: Եւ նա
սկսեց մօտենալ Ռուսաստանին:

1898-ի անգլիական, գերմանական, ռուսա-
կան ու ֆրանսիական գրաւումները, որ նմա-
նում էին Չինաստանի անխախտութեան կործան-
ման. եւրոպացիների ձեռնարկած կեղերիչ հրա-
կայական երկաթուղային, բանկային, հանքա-
յին և այլ ձեռնարկութիւնները, որ գոռոզ
մանդարինների երկիրը դարձնում էին մի տըն-
տեսական ստրուկ, մի էլու ծառայ ու դործիք
եւրոպական կապիտալիստների ձեռքին. եւրո-
պական միասնութիւնները—այդ բոլորը ծնեց-
րին վերջապէս մի բարբարոս, մի կատաղի ու
յուսահատական շարժում՝ խաղաղասէր չի-
նացիների մէջ: Դա բօքսերների շարժումն էր
1900 թւին: Սկսվեցին կոտորածները: Գաղտնի

ձիւնի նշան չէ երևում, գետինը այնքան չորա-
ցել է, որ գիւղացիք արդէն սկսել են թեթեւ
դաշտային աշխատանքները:

Ինչպէս յայտնի է, դեռ անցեալ տարվանից
մօրեխը Մեղրիի կողմերից խուժեց դէպի այս
կողմերը: Ներքին Ազգութիւնը դաշտերում նա
մեծ տարածութեան վրա ձուլել է գցել հողի
մէջ. մեծ մասն է սպառնում գիւղացիների
վար ու ցանքերին, եթէ վերահաս վտանգի
առաջը չառնվի, շուտափոյթ օգնութիւն լինի:
Այստեղ տիրում է կենսական մթերքների
սարսափելի թանգութիւն. ցորենի պուրը ծախ-
վում է 1 ռուբլի 60 կօպ., ալիւրինը 1 ռ. 75
կօպ., իւղինը 20 ռ., պանիրը 10 ռուբ., տաւարի
մսի ֆունտը 12 կօպ., ոչխարինը 16 կօպ. անա-
սունների պաշարը նոյնպէս թանկ է. եփածի
խուրճը 39 կօպ., դարմանի պուրը 25 կօպ.,
գարունը 1 ռ 25 կօպէկ:

Վառելիքային պուրը հասաւ 30—35 կօպ.
հէնց այդ էր յաճախ կրկնվող մանր գողու-
թիւնների բուռ պատճառը. անճարացած գիւ-
ղացին, ընտանիք պահելու անսահման հոգով
ծանրաբեռնված, դիմում է այդ միջոցին: Երբ
և իցէ կը կարեկցէ արեւօք նրան գիւղի տու-
ղը, ցոյց կը տալ նրան գէթ անշահն օգնու-
թիւն. ահա այն հարցերը, որոնք անճար գիւ-
ղացու մտածողութեան շատ կարճ ժամանակ-
վայ նիւթ ծառայելուց և բացասական պա-
տասխան տրվելուց յետոյ, դնում են նրան այդ
ճանապարհի վրա: Նրա մարի մէջ կատար-
վում է այս տրամաբանութիւնը. «Եւրոպայի
արդարացում է միջոցները»: Թէ որքան ճշ-
մարտութիւն կայ այդ խօսքերի մէջ այս դէպ-
քում, թողնում եմ ընթերցող հասարակու-
թեան դատողութեանը:

Ուս. Մ. Թիւրյեանց

ընկերութեան անդամ բօքսերները, ձեռքի տա-
կեց օգնութիւն ստանալով Յունգ-Լի-Նամենից
և մանաւանդ՝ վայելելով այլի մայր-կայսրու-
հու ամենագոր պաշտպանութիւնը—շատ տեղեր
կոտորեցին եւրոպացի առևտրականներին,
դիպլոմատներին, ծառայողներին և մանաւանդ
ատելի հոգեբարականներին: Չինական մայրա-
քաղաքում շրջապատեցին բոլոր դեսպանա-
սանները, կործանեցին նրանցից մի քանիսը.
սպանեցին գերմանական դեսպանի պաշտօնա-
կատար բարձր Կէտտէլերին և սպառնում էին
գրաւել եւրոպացիների վերջին ապաստարանը՝
Ֆրանսիական և անգլիական դեսպանատները:

Լուսաւոր մարդկութիւնը ցնցեց: Պեկինում,
դեղին ցեղի զազանացած ներկայացուցիչներով
շրջապատված՝ աղեկաւոր օգնութիւն էին հայ-
ցում մօտ 2000 սպիտակ կանայք, երեխաներ,
հոգեբարականներ, դիպլոմատներ... Աշխարհի ա-
մեն ծայրերից երկաթաուղիով նաւեր, հէշ թըն-
դանօթներ ու կտրիճ զօրքեր լցվեցին չինական
շրջերը: Եւրոպայի հանդիսացաւ լուսաւոր
մարդկութեան արժանաւոր անդամ: Նա էլ
շտապեց միւսների հետ միասին ճաշել բարբա-
րոսների արիւնաբբու շարժումը:

Տակուի բերդը և Տիէն-Յինն աննկող, միա-
ցեալ բանակը դիմեց գէպի Պեկին: Շատ փոր-
ձանքների յաղթելով՝ վերջապէս օգոստոսի
14-ին նրանք տիրեցին չինական մայրաքա-
ղաքին:

Այս կրիտիքական վարկեանքներից անգամ
Անգլիան ուղեց օգուտ քաղել: Նա պնդում էր,
որ պէտք է Չինաստանին զգալու և պատե-
լու գործը թողնել Եւրոպային:

Նա գիտէր, որ Ռուսաստանը, Չինաստանի
մօտաւոր դրացին, երբեք չէր համաձայնվի, որ
Եւրոպայի այդքան ոյժ ու նշանակութիւն ձեռք
բերէ այդ կողմերում: Անգլիան այդ գիտէր և
և դիտմամբ հարցն այդ ձևով էր դնում, որպէս
զի Եւրոպային աւելի ևս զրգռէ ռուսների
դէմ: Բայց այն ժամանակ նրան այդ չափող-
վեց: Ինչ որ նրան չափողվեց՝ գուշակ երկրի կօ-
րէական և մանջուրական գոբաղը հարցերը:
Նամակ

